

Betaenkning

over forslag til fællesmærkelov.

(Afgivet af udvalget den 22. maj 1959).

Udvalget har i en række møder og samråd med handelsministeren behandlet lovforslaget og herunder modtaget deputationer og/eller skriftlige henvendelser fra Landbrugsrådet, Landbrugets Afsætningsråd, Danske Patentagenters Forening, Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse samt lrsf., dr. jur. Hardy Andreasen, der endvidere har tilstillet udvalget en af ham forfattet artikel i Ugeskrift for Retsvæsen.

Da der i udvalget er blevet rejst tvivl om, hvorvidt § 6 i lovforslaget var i overensstemmelse med grundloven, og om, hvorvidt denne paragraf ville være i strid med internationale aftaler og danske eksportinteresser, har udvalget gennem handelsministeren indhentet udtalelser fra justitsministeriet og udenrigsministeriet om spørgsmålet.

Justitsministeriet har i skrivelse af 20. februar d. å. givet udtryk for den opfattelse, at de ejendomsindgreb, der hjemles i lovforslagets § 6, hører til dem, der kan foretages uden iagttagelse af reglerne i grundlovens § 73.

Udenrigsministeriet har i skrivelse af 23. februar d. å. efter indhentet responsum fra ministeriets rådgiver i folkeret, professor, dr. jur. Max Sørensen, givet udtryk for,

„at der ikke kan påvises klar uforenelighed mellem lovforslagets § 6 og nogen udtrykkelig bestemmelse i konventionen om beskyttelse af den industrielle ejendomsret, men at man ikke ganske kan afvise den betragtning, at den foreslåede regel er uforenelig med konventionens ånd og grundtanke.“

Endvidere har udenrigsministeriet udtalt,

„at det ikke kan udelukkes, at gennemførelsen af nævnte bestemmelse i udlandet vil kunne medføre handelspolitiske foranstaltninger, der vil kunne skade danske eksportinteresser.“

Under hensyn til disse udtalelser er det anset for rigtigst at lade lovforslagets § 6 udgå (ændringsforslag nr. 3) og i stedet i § 5 indføje en bestemmelse, der giver hjemmel for ophævelse ved dom af registrering af et fællesmærke, når dette strider mod almene samfundsinteresser (ændringsforslag nr. 1). En sådan bestemmelse vil være i ordret overensstemmelse med Pariserkonventionens art. 7 b, stk. 2.

I den franske originaltekst til konventionen anvendes ordene „l'intérêt public“. Udenrigsministeriets bekendtgørelse af 24. september 1938 har i oversættelsen heraf benyttet udtrykket „det offentlige interesse“, der næppe er fuldt dækkende; den rette oversættelse af l'intérêt public er formentlig „almene samfundsinteresser“, jfr. at den svenske oversættelse bruger ordet „allmänintresset“.

Fællesmærkeordningen medfører i sig selv en eksklusivtilstand, som det er fællesmærkelovgivningens formål at beskytte. Normalt vil man herigennem sikre berettigede erhvervsinteresser, men i ganske særlige tilfælde kan fællesmærkebeskyttelsen komme i strid med almene samfundsinteresser. Om dette er tilfældet, vil herefter bero på domstolens vurdering i det enkelte tilfælde.

Der er efter forhandling i udvalget opnået enighed om, at sag til ophævelse af fællesmærke, som er stridende mod almene samfundsinteresser, kun kan anlægges af handelsministeren (ændringsforslag nr. 2).